

Arrest

nr. 327 387 van 28 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 10 augustus 2023 binnenkwam, diende op 11 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 maart 2024 werd de dochter van verzoekster in België geboren.

1.3. Op 11 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 11 oktober 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/08/2023
Overdracht CGVS: 04/09/2023*

U werd op 1 augustus 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.40 uur tot 17.04 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, Meester Amber VRIJSEN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Duduble-clan te behoren. U bent een soennitische moslim. U bent geboren op [...] oktober 1997 in Mogadishu, waar u tot uw vertrek uit Somalië woonde. U woonde in het district Hamar Jajab.

U studeerde agricultural and environmental science aan de universiteit in Mogadishu. In 2021 studeerde u af. Tijdens deze studies ging u in de voormiddag lessen volgen aan de universiteit, en in de namiddag werkte u in het restaurant van uw familie. Dit restaurant was gelegen recht tegenover de politieschool in Hamar Jajab in Mogadishu. Uw vader werkte als politieagent.

Tijdens de namiddag van 17 november 2020, toen het druk was in het restaurant, kwam er een zelfmoordterrorist naar jullie restaurant, en blies zichzelf op. Bij deze aanslag is uw moeder omgekomen, net als uw vader, één van uw broers, en nog andere mensen. Uw grootmoeder raakte gewond, en overleed later ten gevolge van deze verwondingen. Uzelf raakte ook gewond.

U herstelde van de verwondingen, en u was van plan om het eethuis te heropenen. Al Shabaab bedreigde u dat u met hen moest samenwerken. U weigerde. Al Shabaab stuurde u geld, waarmee u uw lijkwade moest kopen. U vertelde dit aan de vriend van uw vader, en hij besliste om uw broers veilig te stellen op het internaat van het politiekamp. Jullie besloten ook dat het veiliger was om het restaurant niet opnieuw te openen. Uzelf begon te werken op het politietrainingskamp als poetsvrouw. Na twee jaar en enkele maanden gaf de politiecommissaris het bevel dat mensen die niet bij de politie werken, het politiekamp moeten verlaten. U durfde niet erbuiten te gaan wonen, dus de vriend van uw vader stelde een visum op voor u om naar Nairobi te gaan.

U vertrok op 1 mei 2023 naar Kenia. U woonde in bij mensen voor wie u werkte in het huishouden. In dat huis leerde u een man kennen. U trouwde met hem op 16 juni 2023. U werd zwanger. U werd in Kenia nog steeds bedreigd door Al Shabaab, via WhatsApp. Al Shabaab belden u en zeiden dat ze u konden achtervolgen, en dat Kenia niet ver is. Ze stuurden u een foto van het huis waarin u verbleef, met de boodschap ze u konden achtervolgen. Om die reden werd u overgebracht naar een ander huis. De mensen van het huis waar u werkte regelden uw vertrek voor u.

U vertrok op 9 augustus 2023 vanuit Kenia. U reisde met het vliegtuig naar een land dat u niet kan benoemen, waar u de trein nam, om op 10 augustus 2023 aan te komen in België. U deed een verzoek om internationale bescherming op 11 augustus 2023. Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

U beviel op [...] maart 2024 in België van uw dochter A.N.W. Toen u vertrok uit Kenia raakte u het contact met uw echtgenoot kwijt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een kopie van een attest van besnijdenis op uw naam, een kopie van een verklaring op eer dat u artikel 409 van het Strafwetboek zal respecteren, een kopie van een attest van besnijdenis op de naam van uw dochter, een kopie van uw aangepaste bijlage 26, een kopie van uw Somalische identiteitskaart, een kopie van de geboorteakte van uw dochter, een kopie van een identiteitskaart van uw vader, kopieën van foto's van uw vader en van de aanslag op het restaurant, een kopie van een attest van het ziekenhuis met een verslag van het overlijden van uw vader, een kopie van een attest van uw letsels, en twee links naar youtube-filmpjes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt

evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U verklaart tegenstrijdigheden over de situatie van uw echtgenoot. U verklaart op het CGVS dat uw echtgenoot vanuit Kenia naar Mombassa zou trekken (CGVS, p. 9), maar eerder bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna afgekort als DVZ) verklaarde u over uw echtgenoot dat hij op het moment dat u de verklaringen invulde, 28 augustus 2023 dus, dat hij ergens in Europa zou zijn, maar dat u niet weet waar (verklaringen DVZ, p. 8).

Aangezien u op het interview bij CGVS verklaart dat het laatste dat u van hem hoorde, was dat hij vanuit Kenia naar Mombassa zou trekken, maar dat u dus eerder bij DVZ verklaart dat hij in Europa zou zijn, moet vastgesteld worden dat u ergens niet de waarheid verklaart.

U wordt hiermee geconfronteerd, u wordt herinnerd aan uw medewerkingsplicht. Vervolgens wordt u gevraagd of u uw verklaringen wilt wijzigen (CGVS, p. 17). U blijft echter volharden, en verklaart dat u dat niet op die manier gezegd zou hebben bij DVZ. U verklaart dat u bij DVZ gezegd zou hebben dat hij uit Europa kwam, in de plaats van dat hij in Europa was (CGVS, p. 17). Hier wil het CGVS erop wijzen dat uw verklaringen bij DVZ u werden voorgelezen in het Somalisch vooraleer ze definitief gemaakt werden (zie verklaringen DVZ). Daarbovenop komt dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud meerdere keren de kans geboden werd om zaken recht te zetten, voor in het geval dat er fouten genoteerd zouden staan. U heeft op dat moment duidelijk aangegeven dat uw leeftijd, voornaam, en de naam van uw partner verkeerd genoteerd werden bij DVZ (CGVS, p. 3). U lijkt dus zeer goed op de hoogte te zijn van de inhoud van het

document, en toch heeft u de locatie van uw echtgenoot niet laten aanpassen. Bijgevolg moet het CGVS vaststellen dat u minstens één keer niet de waarheid heeft verklaard over uw echtgenoot.

Aan uw overige verklaringen rond uw echtgenoot kan evenmin geloof gehecht worden. U verklaart dat u hem de laatste keer hoorde toen u in Kenia was (CGVS, p. 9). U verklaart dat u wel probeerde om het contact te herstellen, maar dat u en uw echtgenoot geen manieren zouden afgesproken hebben om in contact te blijven (CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt hoe u geprobeerd heeft om het contact te herstellen, zegt u dat u enkel zijn nummer op WhatsApp heeft proberen te bellen, en dat u geen enkele andere manier geprobeerd heeft (CGVS, p. 9). Dat u zo weinig moeite zou doen, terwijl u wel verklaart dat u het wel belangrijk vond om contact met hem te herstellen (CGVS, p. 17), is zeer ongeloofwaardig. Verder weet u ook niet waarom uw echtgenoot naar Mombassa zou trekken (CGVS, p. 16), en is het ook niet in u opgekomen om hem daar uitleg over te vragen (CGVS, p. 16). Dit is nogal ongeloofwaardig. Het CGVS plaatst dus serieuze vraagtekens rond al uw verklaringen betreffende uw echtgenoot. U biedt het CGVS bijzonder weinig inzicht in de situatie van uw echtgenoot.

Het CGVS uit ook zijn twijfels over deze beweerde reisroute en uw reisdocumenten. Wanneer u gevraagd wordt om over uw reisweg te vertellen, verklaart u dat u niet kan zeggen langs waar u gereisd bent, dat u zich enkel herinnert dat u ergens een transit nam, en dat u uiteindelijk een trein nam naar België (CGVS, p. 12). Op basis van zulke verklaringen heeft het CGVS onvoldoende inzicht in uw reisroute. U beweert wel dat u op één dag tijd vanuit Kenia België bent binnengekomen (verklaringen DVZ, p. 12, CGVS, p. 19). Omdat dit zonder visum zo goed als onmogelijk is, wordt u gevraagd of u al dan niet met een visum gevlogen heeft (CGVS, p. 12). U antwoordt het volgende: "ik weet dat de persoon een paspoort had, en mij begeleidde." (CGVS, p. 12). Hier moet al meteen opvallen dat u naast de vraag antwoordt. Wat betreft de verklaringen over uw reisroute zal blijken dat er nog veel meer onduidelijkheden over bestaan (zie infra). U legt trouwens ook geen paspoort neer. Nochtans zou u een eigen paspoort hebben verkregen in Somalië (CGVS, p.5,17) dat de smokkelaar samen met het valse paspoort van u zou hebben afgenomen (CGVS, p.17,19,20). Opnieuw is dat sterk tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen, want bij DVZ verklaarde u dat uw paspoort gewoon in het opvangcentrum in België lag (verklaringen DVZ, p.10). Dit wijst erop dat u, in weerwil van de medewerkingsplicht, relevante documenten probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

U verklaart bovendien dat de mensen in Kenia, die geen familie van u waren, en u bovendien nog niet lang kenden, de helft van uw reis bekostigd hebben (CGVS, p. 11). U verklaart bij DVZ dat u 6000 dollar aan de smokkelaar betaalde (verklaringen DVZ, p. 11). Dit wil zeggen dat mensen die geen familie van u waren, maar slechts uw tijdelijke werkgevers voor een korte periode (CGVS, p. 12), u minstens 3000 dollar zouden toegeschoven hebben. Z. zou u geholpen hebben omdat u een Somaliër was, en omdat u werkte in zijn huis (CGVS, p. 16). Ook hier koestert het CGVS enige twijfel.

Aangezien op dit punt reeds duidelijk is dat het CGVS grote twijfels koestert bij zowel uw verklaringen rond uw echtgenoot als uw verklaringen rond uw reisroute, wordt u de kans geboden om samen in de aanwezigheid van de tolk in gesprek te gaan met uw advocaat. U wordt nogmaals herinnerd aan hoe belangrijk het is dat u de gehele waarheid verklaart (CGVS, p. 17). De PO verlaat de ruimte zodat u met uw advocaat kan overleggen (CGVS, p. 17). Na dit overleg wordt u gevraagd of u iets wenst te wijzigen aan uw verklaringen, maar u blijft bij uw verklaringen (CGVS, p. 17-18).

Na het overleg met uw advocaat wordt u opnieuw gevraagd of u een visum had voor Europa. U verklaart van niet (CGVS, p. 18). U verklaarde eerder al dat u met een vals paspoort gekomen was, en dat de smokkelaar het daarna afgenomen zou hebben (CGVS, p. 17). Dat u met een vals paspoort, en bovendien zonder visum, de Schengenzone bent kunnen binnen reizen op één dag, valt niet te geloven.

Het CGVS blijft pogingen ondernemen om inzicht in uw reisroute te vergaren, door u te vragen waar ergens u Europa bent binnengekomen (CGVS, p. 18). U antwoordt dat u ziek was en u zich dat niet herinnert (CGVS, p. 18).

U verklaart het laatste stuk tot België met de trein gedaan te hebben, en dat dit zo een zes uurtjes geduurd zou hebben (CGVS, p. 19). U gevraagd waar u deze trein nam, verklaart u dat u dit niet weet (CGVS, p. 19). U weet ook niet of jullie paspoorten al dan niet gecontroleerd werden toen jullie op deze trein stapten (CGVS, p. 18). Het CGVS wil opmerken dat u een universitair diploma heeft en dus hoogopgeleid bent (zie document nummer vier in de groene map van het administratieve dossier), en dat u verklaart dat u Somalisch, Engels en Arabisch kan lezen en schrijven (CGVS, p. 6). Dat u dan geen flauw benul zou hebben van door welke landen u gereisd zou zijn, valt niet serieus te nemen. Gezien het cruciale belang van deze reis voor uw veiligheid, volgens uw verklaringen toch, is het weinig waarschijnlijk dat u noch voor, noch tijdens deze reis enige aandacht kon opbrengen om u zich ziek voelde (CGVS, p.12,18). Het CGVS kan enkel besluiten dat u bewust informatie over deze reisroute achterhoudt.

Er moet geconcludeerd worden dat u het CGVS geen inkijk heeft geboden in de situatie van uw echtgenoot, noch in uw reisroute, en blijkbaar een paspoort achterhoudt. Zodoende dient besloten te worden dat u verzaakt heeft aan uw plicht tot medewerking.

Het is voor het CGVS bovendien niet duidelijk hoe de concrete feiten die tot uw vertrek leidden zich zouden afgespeeld hebben. Het restaurant van uw familie werd getroffen door een aanslag in 2020 en u bent afgestudeerd in het voorjaar van 2021, maar alles wat zich daarna afspeelt is koffiedik kijken. U verklaart dat u na de aanslag op jullie restaurant twee jaar lang bedreigd werd door Al Shabaab, en dat u op de politiebasis verbleef (CGVS, p. 12). U verklaart dat Al Shabaab u bedreigde dat u zich daar nu dan wel schuil kon houden, maar dat u ooit moest buitenkomen, en dat ze u dan zouden vinden (CGVS, p. 16). U zou dan vertrokken zijn op het moment dat het bestuur van de politiebasis aangaf dat mensen die niet van de politie zelf waren niet meer op de basis mochten verblijven (CGVS, p. 12). Dat was in 2023 (CGVS, p.7) en u reisde dan naar de Keniaanse hoofdstad Nairobi met een visum dat een vriend van uw vader regelde (CGVS, p.12). Ook daar werd u nog bedreigd (CGVS, p.12,13). U geeft geen tijdslijn voor al deze gebeurtenissen (CGVS, p.11-12), terwijl u nadrukkelijk werd gevraagd om precies en gedetailleerd te zijn (CGVS, p.11). Het verwondert dan ook dat iemand met uw opleiding zo vaag en algemeen blijft over deze kernelementen.

Dit is problematisch omdat op basis van uw verklaringen moet worden opgemerkt dat er twijfels bestaan over uw recente herkomst. U weet veel te vertellen over gewelddadige zaken die gebeurd zijn in uw district Hamar Jajab tussen 2017 en 2020, maar na 2020 heeft u geen weet meer van incidenten (CGVS, p. 14). Dit maakt dat het CGVS twijfels koestert over uw beweerde recente herkomst. Uit de ACLED databank blijkt dat er in Hamar Jajab tussen 2020 en uw vertrek op 1 mei 2023 namelijk zeer veel gewelddadige incidenten hebben plaatsgevonden (zie prints van ACLED die werden toegevoegd in de blauwe map van het administratieve dossier). Tussen de incidenten die hebben plaatsgevonden, is er ook een dodelijk incident dat zich afspeelde vlakbij de politieschool waar u verbleef. Deze feiten speelden zich af in de nacht van 19 augustus 2022 (zie ACLED screenshot en zie artikel van Hiiraan, beiden toegevoegd in de blauwe map). Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, terwijl u hier wel nog zou wonen, lijkt zeer onwaarschijnlijk. Bovendien zijn er legio dodelijke incidenten geweest (zie screenshot ACLED), en toch zou u van geen enkele op de hoogte zijn. Uit de feitelijke vaststellingen blijkt dat uw identiteitskaart is uitgereikt in mei 2021, en stelt u dat deze "plastiek kaart" werd uitgereikt samen met uw paspoort (CGVS, p.5). Sommige documenten van uw afstuderen werden afgestempeld door het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken in augustus 2021, dus voor gebruik in het buitenland, op het ogenblik waarop ook uw attest van middelbaar onderwijs werd opgesteld. Nochtans had u het middelbaar onderwijs vijf jaar eerder al afgerond. Dit alles toont aan dat u toen reeds voorbereidingen trof om naar het buitenland te gaan, in weerwil van uw verklaringen over het tijdstip en de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië. Dit maakt dat het CGVS uw recente herkomst in twijfel trekt.

Uw vage vertellingen rond uw laatste jaren in Mogadishu, de vage vertellingen over uw verblijf in Kenia, en de tegenstrijdigheden en vaagheden over uw echtgenoot, uw paspoort en uw reisroute tonen aan dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om uw nood aan internationale bescherming correct te kunnen beoordelen. U voldoet dus niet aan de medewerkingsplicht die op u rust.

Volledigheidshalve en ten overvloede moet het ook CGVS besluiten dat er een grote tegenstrijdigheid zit tussen uw relaas bij DVZ en uw relaas bij het CGVS. U wordt op het CGVS gevraagd of uw broers ooit problemen gekend hebben met Al Shabaab. U antwoordt van niet (CGVS, p. 18). Nochtans verklaarde u bij DVZ dat uw broers gerekruteerd zouden worden (vragenlijst CGVS). U verklaarde: "Al Shabaab bleef mij twee jaar lang bedreigen met de dood en ze wilden mijn twee broertjes ook rekruteren.

Familieleden die lid zijn van Al Shabaab zeiden dat ze hen zouden meenemen naar een basisplaats naar Eelbuur." (vragenlijst CGVS).

Tijdens het interview op het CGVS wordt er u op gewezen dat bij DVZ dus wel verklaarde dat ze problemen hadden met Al Shabaab, en u antwoordt dat uw oom dit tijdens een gesprek gezegd had (CGVS, p. 18). Plots zijn het geen familieleden die lid zijn van Al Shabaab die dreigen dat ze uw broertjes zouden meenemen, maar slechts uw oom die het eens zei. Dit zijn twee heel andere dingen, en dergelijke inconsistentie ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder. Dat u deze dreigementen rond rekrutering niet spontaan aanhaalt wanneer u gevraagd wordt of uw broers ooit problemen kenden met Al Shabaab, maakt dat het CGVS op dit punt niet meer weet welke van uw verklaringen wel nog geloofwaardig geacht kunnen worden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De voorgelegde documentatie in verband met besnijdenis houdt namelijk geen verband met uw asielmotieven. Ook uw bijlage 26, identiteitskaart, universitair diploma, attesten van het werk van uw vader, de identiteitskaart van uw vader, en de geboorteakte van uw dochter onderbouwen dan wel uw identiteit en levensloop, maar raken niet

aan de kern van uw asielmotieven. Zodoende kunnen ze bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Daarnaast kan het door u voorgelegde medische attest geen bewijs leveren voor de waarachtigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met diens bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Deze kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Ten slotte onderbouwen het door u voorgelegde overlijdensattest van uw vader, het YouTube-filmpje over de aanslag en de foto's van het vernielde restaurant wel enigszins een deel van uw relaas. Het CGVS heeft vastgesteld dat de twee links niet meer beschikbaar zijn, maar aangezien u aangaf tijdens het interview dat het filmpjes waren van VOA en van Dalsan TV, heeft het CGVS het filmpje van VOA kunnen terugvinden. In dit filmpje worden beelden getoond van een verwoest restaurant na een aanslag. Tijdens het interview verklaart u dat de inhoud van de beide filmpjes beelden waren van de aanslag op het eethuis. Het CGVS besluit echter dat het onderbouwen van het stuk uit uw relaas dat zich afspeelt in 2020 niet wegneemt dat u geen duidelijkheid heeft geboden in uw levensomstandigheden na 2020, en dat u verzaakt heeft aan uw plicht tot medewerking.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel u dus een goed zicht verhindert op uw werkelijke levensomstandigheden en verblijfplaatsen voor u naar België bent gekomen, betwist het CGVS op zich niet dat u afkomstig bent uit de Somalische hoofdstad Mogadishu.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie

ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Inzake de tegenstrijdigheden over haar echtgenoot, stelt verzoekster dat er sprake is van een vertaalfout. Verzoekster volhardt er dan ook in dat hij uit Europa kwam en dat dit een verkeerde vertolking is geweest die niet aan haar kan worden verweten.

Wat het zoeken naar contact met haar echtgenoot betreft, stelt verzoekster dat zij slechts één doel voor ogen had: het verlaten van Kenia en het zoeken van een veilige plek. Ze ging ervan uit dat het beschikken over een telefoonnummer van haar echtgenoot voldoende zou zijn om contact te houden en afspraken te maken over hoe zij elkaar in Europa zouden kunnen ontmoeten.

Helaas weet verzoekster niet wat er precies is gebeurd met het telefoonnummer en waarom dit niet meer werkt. Aangezien haar man verbleef in Kenia en de Somalische gemeenschap in Europa voornamelijk bestaat uit Somaliërs uit Somalië, acht zij de kans klein dat iemand in haar omgeving hier haar echtgenoot kent of verder kan helpen.

Verzoekster heeft zich dan eerst gefocust op haar eigen gezondheid en het vinden van stabiliteit, gezien ze zwanger was, alvorens haar zoektocht naar haar man verder te zetten.

Omtrent haar documenten en reisroute, stelt verzoekster dat het feit dat ze een gedegen opleiding heeft genoten, niet wegneemt dat zij, op het moment dat zij Kenia moest verlaten, zich bevond in een toestand van totale paniek. Bovendien was zij ziek door haar zwangerschap, wat haar fysieke en mentale toestand verder verzwakte.

Zij was vaak misselijk en moest regelmatig braken, en in haar depressieve en angstige staat heeft zij zonder enige bezinning de bevelen van de smokkelaar gevolgd en haar paspoorten afgegeven. Zij heeft dus niet gecontroleerd of er al dan niet een visum in het paspoort stond en hechtte daar op dat moment evenmin belang aan.

Hoewel verzoekster in haar vrije relaas geen expliciete tijdsindicaties heeft gegeven, heeft zij de gebeurtenissen wel op een duidelijke en chronologische wijze weergegeven. Het ontbreken van tijdsaanduidingen in haar relaas is een oprechte en onbewuste vergetelheid. Uit andere antwoorden van verzoekster tijdens het onderhoud blijkt namelijk dat zij wel degelijk in staat is om duidelijke tijdsindicaties te geven, wat de consistentie van haar verklaringen ondersteunt. De *protection officer* heeft op het moment van haar vrij relaas niet opnieuw gevraagd aan verzoekster om enige jaartallen of data te geven en werpt dit argument liever achteraf op om de negatieve beslissing te kunnen staven.

Nog is er sprake van een misverstand betreffende de broers van verzoekster. Aangezien de broers tot op heden niet persoonlijk benaderd zijn door Al Shabaab, beantwoordde zij de vraag of haar broers problemen hadden met Al Shabaab negatief. Echter, gezien het algemeen heersend gevaar voor jongeren die gerekruteerd worden door de terreurgroepering en het feit dat haar oom lid is van Al Shabaab, verklaarde verzoekster dat zij ook vreest voor haar broers. Ze is van mening dat zij wel degelijk gevaar lopen, ook al zijn ze nog niet benaderd. Het verschil in de verklaringen tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal komt aldus door het ontbreken van de nodige context en is niet zozeer een tegenstelling.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoekster wijst hierbij op de precare veiligheidssituatie in Mogadishu.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster kan worden vastgesteld daar ze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht door gebrekkige verklaringen af te leggen verband houdende met haar echtgenoot en haar reisroute (i). Voorts overtuigen haar verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot haar vlucht niet (ii). Bovendien legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af (iii).

Aangaande de situatie van haar echtgenoot en haar reisroute, herhaalt verzoekster hetgeen ze reeds verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud. Met name de omstandigheden waarin ze het contact met haar man verloor en dat er een vertaalfout werd gemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Voor het overige tracht verzoekster haar uiterst gebrekkige verklaringen te vergoelijken door te wijzen op haar stressvolle situatie. Met loutere herhalingen en persoonlijke vergoelijkingen, doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Omtrent de feiten die ten grondslag van haar vertrek lagen, stelt verzoekster dat haar verklaringen wel degelijk gedetailleerd en consistent zijn. Bovendien werd nooit exacte data van haar gevraagd. Evenwel blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat verzoekster expliciet werd gevraagd om in detail haar relaas uiteen te zetten. Voor het overige kan verzoekster geen afbreuk doen aan de omstandige en concrete motieven van de bestreden beslissing door louter de gevolgtrekking van de commissaris-generaal tegen te spreken.

Wat haar tegenstrijdige verklaringen betreft, stelt verzoekster dat ze het eigenlijk enkel had over de algemene dreiging van Al-Shabaab jegens haar broers.

Verzoeksters verklaringen zijn echter zeer duidelijk en bieden geen enkele ruimte voor de nuanceringen – die geenszins in overeenstemming zijn met haar eigenlijke verklaringen – die zij thans aanvoert.

Het verzoekschrift betwist geenszins de motivering over de door verzoeksters bijgebrachte documenten.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad hier als hernomen beschouwd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Hoewel u dus een goed zicht verhindert op uw werkelijke levensomstandigheden en verblijfplaatsen voor u naar België bent gekomen, betwist het CGVS op zich niet dat u afkomstig bent uit de Somalische hoofdstad Mogadishu.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een

gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten.

Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekster stelt niet akkoord te gaan met bovenstaande analyse, maar brengt geen elementen naar voren die een andere beoordeling toelaten.

Gelet op het voormelde bestaat er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Evenmin werd aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP